

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 19. aprila.

Kakor znano je jeden najodličnejših članov izmej levičarjev baron Walterskirchen odložil svoj mandat kot državni poslanec in v svojem volilnem okraji sklical svoje volilce, da pred njimi opraviči in utemelji svoj izstop.

Ker je Walterskirchen mož „čistih rok“, treznega mišljenja in plemenitega značaja, užival je v vseh krogih veliko spoštovanja, nij čuda tedaj, da je njegov govor, s katerim je navajal in zagovarjal razloge svojega ravnanja pred volilci, vzbudil veliko pozornost ter da je, ker je bil v prvi vrsti naperjen proti njegovim političnim zaveznikom, proti tako imenovanej ustavovernej stranki, zdaj združenej levici, to slednjo poparil v besede najširjem po menu.

Baron Walterskirchen izrekel je najprvo svoje mnenje glede poslanstva. Biti poslanec opravičeno je z dvojnega stališča. Ali v nadeji, da se v tem vzvišenem položaji izvede kaj dobrega, ali pa iz blazega častiljubja in v ponosnej samosvesti od stopnje narodnega zastopnika popeti se še na višje mesto. Zadnje misli nij on nikdar gojil, zavest pa, kaj dobrega izvesti, je izgubil popolnem, ko je namreč uvidel, da voditelji, katerim se je pridružil, nijso vredni zaupanja. Opisuje potem ravnanje levičarjev očitaje jim, da njih politika nij koristna niti Avstriji niti Nemcem v tej državi živčim, da se za koristi trdo-nemških kronovin, kakor Štajerske, Solnograške, Gorenjo-Avstrijske prav nič ne brigajo, da jih vprašanje, se bode li v Časlavi ali v Litomišliji nastavljal nemšk ali česk ponočni čuvaj, bolj zanima, nego blagor mnogih tisočih, koji nijmajo sreče, biti rojeni v deželi česke krone.

Mej večjimi primerami omenja potem, da so levičarji v odbor za predposvetovanje o colnih tari-

fihi volili štiri poslance iz Česke, štiri iz Moravske in jednega iz Dolenje-Avstrijske, sploh se le na te dežele ozirali, tako da so trgovinske zbornice onih dežel, kjer je doma največja železna obrtnija in trgovina, nezastopane in prezirane.

Nemški bratje iz Česke — kakor znano najstrastnejši in najbolj zagrizeni Nemci — postopali so tako samovoljno proti drugim na levici zastopanim Nemcem, da je opravičena misel, da nemški poslanci v Českeji tudi proti tamošnjim slovanskim prebivalcem nijso vsekdar postopali tako pravično in umestno, kakor bi to zahtevala borba za pravično reč.

Nadaljevalje razlaga uzroke svojega izstopa, zlasti pa klubov sklep glede glasovanja o volilnej reformi.

Po tem sklepu bi ne bil smel glasovati za volilno reformo ali pa bi bil moral izstopiti iz kluba. Proti volilnej reformi glasovati mu nij bilo možno, ker se mu je stvar dobra zdela, kajti naše razmere zboljšale bode se le tedaj, ako se volilna pravica raztegne in razširi na vse tiste, ki plačujejo 5 gld. direktnega davka, kajti ravno oni bodo pripomogli, da se spravi v veljavo resnica, da bode država le tedaj uspešno napredovala, če se vsem državljanom dobro godi.

Tudi razdelitev českega veleposestva v skupino fidejkomisnih posestnikov posebej še v 5 krajevno omejenih volilnih skupin mu je popolnem po godu, ker odslej ne bode odločevalo več nekoliko neodločnih, vsakokratnej vladi udanih elementov, tudi ne bodo pripadali v bodoče 23 izmej velikega posestva voljeni zastopniki izključljivo le ustavovernej ali pa konservativnej stranki, ampak obe stranki bodeta zastopani primerno. Ta razdelitev českega veleposestva se mu ne zdi protustavna, kakor se

je ljubilo trditi levičnjakom, da je tudi slednjih mnogo bilo njegovega mnenja, a da so nasproti svojemu pravnemu prepričanju drugače glasovali, kar pa njemu nij bilo dano.

Glavni predmet vsega govora pa je, dokazati, da združena levica nijmanitispret-nosti niti značajnosti, da tedaj tudi za vlado nij sposobna, ker jo vodi le lastna korist, da je liberalna stranka le tiste svobodnostne posledice imela v oziru, katere so njej bile na hasen, da se tedaj on vseskozi opravičenega čuti, če je odložil poslanstvo.

Kdor ta govor čita, mora se nehotoma spominati naših političnih nasprotnikov, kakor iz zrcala zró nam njih ostro risane podobe nasproti in ker so zastopniki naših nemškutarjev in naših Nemcev tudi mej levičarji, zadeti so ob jednom s to ostro obsodbo. Vse levičarje pa je pretresel ta po njih bivšem pristaši govorjeni govor tako silno, da njih glavni list uže tožno piše, da opozicija stopa utrjena, ponižana, boječa se za prihodnjost v zbornico, ker vé, da se ima nadejati le boj, nikdar pa ne zmage, da je mej njo uže veliko nezadovoljnejev, ki le čakajo ugodne prilike, zapustiti prapor levičnjakov.

Razpad zlovoljne levice ali vsaj dovoljno zmanjšanje teh vedno proti lastnemu prepričanju zanikajočih elementov, bode vsacemu dobro mislečemu v zadostitev, ker je bilo ravnanje levice uže neznosno in nedostojno in ker se ne bojimo reakcije, katero je naznanjal Walterskirchen v svojem govoru. Mi namreč svobode ne razumevamo po nemškem receptu, svobode samo za Nemce, nego mi težimo po splošnej svobodi, po ravnopravnosti vseh, in ako dosežemo to, potem se reakcije nij bati.

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Malovrh.)

Druga knjiga.

(Dalje.)

VIII.

Dva tedna pozneje sedel je Neždanov v tem istem stanovanji za svojo „pisalno mizo“, na katerej je brlela lojena sveča, ter pisal svojemu prijatelju Silinu sledeče: (Polunoc je uže zdavna prešla; na počivalniku in po tleh ležala je obleka, okna kropil je neprestano rahel dež, a okolo hiše pihal je močan veter.)

„Jaz ti, dragi prijatelj, pišem in nalašč ne dodajem svojega naslova; poseben sel nesel bode to pismo do daljne postaje, kajti nihče ne vé, da sem tu, a če bi se to izvedelo, ne bilo bi dobro ne samo zame, nego še za koga družega. Dosti naj bode, ako ti povem, da uže dva tedna živim z Marijano v neke velikej tvornici. Tisti dan, ko sem ti pisal, utekla sva iz Sipjaginove hiše in našla zavetja pri nekem prijatelji, katerega hočem Vazilij imenovati. On je tu v tvornici prva osoba in izvrsten mož.

Toda tu v tvornici ostaneva samo tako dolgo, da pride čas delovanja; — akopram bode ta čas Bog si zna kedaj prišel.

„Vladimir, ko bi ti vedel, kako težko mi je pri srci. Najprej mi je reči, da sem tudi z Marijano utekel, vendar ž njo živim ko brat in sestra. Ona me ljubi . . . in rekla mi je, da bode moja . . . čim bi sam čutil, da imam kakšno pravico to od nje terjati.

„Vladimir, jaz čutim, da te pravice nijmam! Ona zaupa meni, mojej poštenosti — jaz je ne bodem prevaril. Vem, da bolj od nje še nikogar ljubil nijsem, niti ljubil ne bodem (to je sveta istina!) In vendar! Kako bi mogel nje usodo za zmerom z mojo združiti? To stvorenje polno življenja in — mrtvec! In ako še nijsem popoln mrtvec, to sem vendar na pol! Bi li to pošteno bilo? — Ti bodeš gotovo rekel: Da je strast velika, molčala bi vest. — A baš to je stvar: jaz sem mrtvec, pošten mrtvec ako ti je drago! — Za Boga, ne reci, da vse pretiravam. — Kar ti pišem, je poštena, čista resnica.

„Marijana premišljuje o novem svojem delovanji, v katero verjame Jaz pa!

„Toda — pustiva zdaj ljubezen in osobno srečo. — Dva tedna hodim zdaj mej „narod“; a bolj neumnega, nego je to, si predstavljati ne moreš. Na-

ravno je, da sem jaz kriv, a ne stvar sama po sebi. Slavofil nijsem, to rad pritegnem, jaz nijsem jeden tistih, ki bližanje k narodu smatrajo za nekako zdravilo; jaz bi rad za narod sam delal, — a kako? — Kako bi začel? Preveril sem se, da, ako pridem v dotiko z narodom, le opazujem in slušam, ali sam govoriti ne morem, kraj najboljše volje. Jaz sam čutim, da nijsem sposoben za to, baš kakor slab igralec čuti, kadar ima tujo nalogo predstavljati. Vrh tega me moti še skepticizem in vestnost, in nek humor, ki se iz mene samega norca dela . . . Gnusno je le misliti na to maskarado. Nekateri govoré: najprej je treba jezika in navade naroda to je bedarija! bedarija! Le sam mora človek to verjeti, kar drugim govori. Slučajno poslušal sem nekoč prepovedanje necega staroverskega proroka. Vrag naj zna, kaj je vse brbral, v na pol cerkvenem na pol narodnem jeziku; videlo se mi je, kakor da kuka-vica kuka. — Ali njegove oči se lesketale, glas mu je bil jak in grmeč, pesti mahal je okolo sebe, a on sam izgledal je, kot da je ulit iz železa! Slušalci njegovi ga nijso razumeli — ali navdušeni so bili zanj, ga smatrajo za svetnika in mu ubogajo! — Jaz pa začnem govoriti, kot da hočem koga za odpusčenje prositi. Skoro bi hotel postati takšen razkolnik, čigar znanje sicer ne vredi nič, ali — ve-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. aprila.

Zdanja **Taaffejeva** vlada zapisala si je tudi v svoj program, da hoče urediti gospodarstvene razmere, pomagati kmetu in obrtniku do blagostanja. Mnogo je uže od svojega programa izvršila ta vlada, a ostalo hoče se izvesti, namreč z uporabo tujega kapitala zmanjšati obresti, da bode mali obrtnik mogel dobivati ceno denarno pomoč; za kmeta hoče skrbeti s tem, da se ustanove posojilnice, da se odpravi prosto razdeljevanje zemljišč, da se uredi nasledno pravo in sicer po poti deželnega zakonodajstva, ker razlika v raznih deželah pri socialnih in zemljišnih razmerah tako zahteva.

Na nekaterih krajih, osobito pa na Dunaji, imajo **delavci** shode in pri shodih teh govori se proti židom, češ, da ta narod uničuje delavca in ga hoče popolnem spraviti pod svojo oblast. In pri shodih teh se često zgodi, da se stepó in par glav gre krvavih domov. Levičarski listi pa v svoji modrosti porabljajo te ekscese po vinu razburjenih delavcev in pišo, da je vsega tega protizidovskega gibanja kriva — **Taaffejeva** vlada. Pri vsem tem pomisliti je le treba, da človek pri potapljanji zagradi za bilko, češ, da je bruno. Levica se potaplja in dela tako!

Hrvatska skupščina sklicana je bila včeraj v sejo, a bila je zaradi izostanja mnogih poslancev nesklepčna. Kakor se čuje, sklenil se je mej večino in zmerno opozicijo kompromis, mereč na to, da se volitev regnikolarne deputacije brez debate izvrši.

Zanimljivo je, kako poročala nalašč v to odposlani poročevalec „**Tribüne**“ z **Juga**. On poroča od 5. t. m.: „Tretja ekspedicija v Krivošije je završena, če je pa slednja, to vedó bogovi.“ Potem poroča o raznih bojih, katere so morali prestati naši vojaki začetkom tega meseca z vstaši. Boji ti niso bili bog si ga vedi kako težavni glede moči in nasprotovanja sovražnikov, a motil je pri postopanju naše vojake trajen dež. Tri dni deževalo je neprenehoma, a naše vrle čete se niso ustrašile tega, prodirale so na rej, preiskale vas za vasjo, da bi našle gnezdo vstašev. Dobili so jih nekaj na skalovitih krajih, a zbežali so, ko so ugledali naše čete. In iz tega sklepa ta poročevalec, da je vstaja v ožjem pomenu besede končana, a mnogo da bode še prešlo časa, predno se popolnem iztrebijo upornikov Krivošije, kajti ti ljudje obdržali se bodo še dolgo časa kot roparji. Le zelo energično postopanje moglo bi jih uničiti.

Fml. baron **Dahlen** poroča pa oficijelno od 7. t. m. o patroliranji svojih vojakov proti **Mestrovac-Planini**. Pri **Ravnej** gori naleteli so na nekatere oborožene vstaše, a ti so zbežali, zagledavši naše čete. Dne 12. t. m. pa so nekateri naši vojaki naleteli pri **Jabuki** na vstaše, se sprijeli z njimi in jednega ustrelili, dva pa ujeli. V hišah dobili so mnogo orožja in streliva.

„Narodni list“ od 17. t. m. pa poroča, da se v **Krivošijah** skoro vsak dan vrše mali ali večji boji, da si tudi ne krvavi. Nekateri prebivalci **Pohorija** hoteli so čez **Lastvo Krivošijancem** na pomoč, a **Lastvanci** so jih zvrnili. Tri s puškami novega zistema ujela je finančna straža in jih izročila uradu

rovanje, — verovanje!! — **Marijana** veruje! Zgodaj zjutraj uže dela in pomaga **Tatjani** — to je ženska ne neumna, dobrosrčna in delavna; ta veli, da se hočeva jaz in **Marijana** „pokmetiti“; — s to **Tatjano** dela in ne sedi ni trenutka mirno, baš ko mravlja; **Marijana** se veseli, da njeni roki rudeči in trdi postajata, in težko čaka onega trenutka, ko bode za narod svoje življenje žrtvovala. — Ako jej začnem o svojih čuvstvih govoriti, se prvič sramujem kot da hočem kaj tujega imeti, a drugič nje pogled — ta udanost. — Vzemi ne . . . ali misli! . . . In čemu vse to? — Ali nij nič svetejšega na svetu? — Ne, obleci umazani in smrdljivi svoj kaftan in pojdi v narod . . . In jaz grem v narod . . .

„Oh, koliko kratov preklinjam to rahločutnost n gnus, to nervozno razburjenost, iz katerih čuvstev sem sestavljen; vse to je dedščina mojega aristokratskega očeta! Kakšno pravico je imel baciti me v svet s takimi organi, kakeršne mi je dal in ki niso primerni krogom, v katerih sem prisiljen živeti? Ustvaril je ptico in jo v vodo vrgel! Ustvaril je estetika in ga vrgel v blato! Ustvaril je demokrata in ljudoljuba, kateremu uže duh „zelenega vina“, žganja — bljevanje prouzroči! . . .

„Ali kam sem zašel: očeta dolžim! Nijsem li jaz sam demokrat postal? Kaj je on tega kriv! —

v **Boki**. Baj, da se bodo čete iz **Hercegovine** poslale v **Krivošije**, da se popolnem uduši tu upor. V okrajih **Stolca** je še 70 vstašev. Te dni prišla je četa vstašev v vas **Dobar** in zahtevala živčja. Prebivalci niso hoteli ničesa dati, vstaši pa so si vzeli s silo. Dve kompaniji sta odšle iz **Stolca** v **Dobar**. Vstaši so bežali ugledavši čete v gore. Ko so se čete vračale v **Stolac**, pokazali so se zopet vstaši in napali žandarmerijsko stražo v **Vlahovici**.

Vnanje države.

„**Golos**“ poroča, da se je iz **Rusije** izgnalo 5000 židov in da ležarji zdaj prodajajo svoje lekarne. **Rusija** uvideva, kako pogibeljn je židovski živelj.

Kakor se zdaj poroča, vršilo se bode carovo kronanje najbrž v drugej polovici meseca avgusta. Slavnost ta trajala bode štirinajst dni, pri kronanju prejšnjega cesarja pa je trajala ta slavnost cel mesec. Tudi stroški bodo manjši; pri **Aleksandru II.** veljalo je kronanje osemnajst milijonov rubljev, a zdaj bode baje le deset milijonov.

Brüseljski „**Nord**“ prinaša iz **Petrograda** poročilo, „da je vest o imenovanju ministra za notranje poslove, generala **Ignatijeva**, poslanikom za **London** in njega nadomestuje po poslaniku **Lobanovu**, neutemeljena. Istotako je neutemeljena vest, da je minister za vnanje, **Giers**, poklical zastopnike pri drugih državah v **Petrograd**, da bi jih poučil o svojem novem političnem programu. O programu nij govora.“

Znano je, da je mej **Bolgarijo** in **Turčijo** nastal nekaj prepir. Ta prepir bode se zdaj mirnim potom poravnal. **Assym Paša** je namreč pred nekajimi dnevi izjavil se, da istih sedem bataljonov pri **Djunu** nijma nobenih sovražnih namer proti **Bolgariji**, da se vojaštvo nij pomnožilo in poslalo na mejo **bolgarsko**, da so to vse le nekake v sovražnem zmislu izmišljene vesti.

Potovanje **srbskega** kralja **Milana** po svojej deželi trajalo bode 31 dni. Kralja spremljal bode razen ministerskega predsednika **Piročanca** tudi vojni minister general **Tihomil Nikolič**.

V **Dublinu** dobili so v soboto večer malo zalogo orožja. V nedeljo večer pa se je napala policijska kasarna in se skušala poslati z dinamitom v zrak; eksplozija pa je uničila le stranski zid, tla in streho. Ponesrečil se nij nihče pri tej eksploziji.

Pred nekojim časom se je poročalo, da upor v **Tuneziji** pojema, a po najnovejših poročilih sodeč je položaj tam silno resen. Mej vojaki razširja se bliskovo hitrostjo vročica in jih uničuje.

Iz **Kajire** se poroča od 14. t. m., da se mečejo vsak dan druge osebe v zapor, ki so v zvezi z zaroto proti **Arabi-paši**. Število udeležencev znaša 24. Preiskuje se še zmerom. V armadi in ministerstvu vlada razdor. Položaj smatra se v oficijelnih krogih kritičnim.

Dopisi.

Iz Baških ulic. [Izv. dop.] **Marsikateri** starinoslovec obiskal je ta kraj, kajti tu stoji tik pota od **Staja** proti **Kotu** navpik postavljena skala z latinskim napisom iz časov, ko je trd **Rimljan Slavjana** trl. — Ta kamen je znan mej ljudstvom, a ne zaradi starinske vrednosti, temveč zaradi silno veli-

„Da, **Vladimir**, meni je težko pri srci. Žalostne misli se mi vedno vzbujajo. Gotovo se vprašam, nijsem li v teh dveh tednih svojega potovanja našel nobenega človeka, ki bi me razumel? Kaj naj rečem. Nekaj tacega sem se ve da tudi našel . . . Jeden mojih novih znancev je predrzen dečko, da ga je človek vesel; ali jedva mu začnem govoriti o mojih knjigah in brošurah, uže me ne razume.“

„**Tukajšnji** tovarniški nadziratelj **Pavel**, desna roka **Vazilijeve** in jako pameten, da ne rečem premeten človek, ima prijatelja kmeta, ki se zove **Eli-zarov**, tudi razboren in pošten mož brez zvijače; ako s tem o naših stvareh govorim, zdi se mi, da se mej njim in mej menoj vzdiguje visok plot, on me gleda kot človek, ki ne vé, kaj hočem! — Da, še jednega sem dobil, ali ta je drugače stvar v roke vzel: „Le nikari se ne pretvarajte,“ mi je rekel; „recite kar naravnost: Hočeš nam li ves svoj svet, kolikor ga imaš, podariti ali ne?“ — Jaz sem mu rekel, da nijsem niti posestnik niti gospod. — „No,“ rekel je on na to, „ako si naš mož, priprost človek, to nijma tvoje besedičenje nobenega zmisla in potem bodi tako dober in daj mi mru.“

„Tudi sem opazil, da, ako te kdo rad posluša in tudi tvoje knjige vzame, je to takšen človek, da z njim nijsmo nič pridobili. Drugi, katerih tudi mej

cega zaklada, ki je baje tukaj zakopan. Pred nekaj dnevi, stoprav ko je v **Studenci** ponočna najstajura odbila, vzdigne se krdelo oboroženo z mnogovrstnim kopalnim orodjem, rovniciami, krampi, lopatami proti temu kamnu. Pred njimi kot vodja koraci s črno knjigo pod pazduho mož v črnej obleki. Blizu omenjenega kamna se vstavijo in začnejo molčé po navodu črnega moža kopati.

Kopljejo, da jim pôť v curkih po čelu teče, a zaklada nij, zaman rotenje črnega moža, slednjič se jih vender peklenšček, ki bi rad kak drug posel dobil, da mu ne bi bilo treba vedno na zakladu sedeti, usmili ter reče, da si nijso pravega dne izbrali, veli jim, naj pridejo na bele nedelje večer. Veseli, da so dobili od tako kompetentnega moža nadepoln odgovor, odidejo in se ves čas pripravljajo na dvigovanje zaklada, celo voz vprežen s tremi konji bil je pripravljen, da bi bogati, hudiču vzeti plen odpeljali. Toda tudi na belo nedeljo nij jim poratalo, kajti črni mož pozabil je na čarobni plašč. Zakladaželnji morali so zopet 30 forintov za naročitev plašča zložiti. Črni mož je dobil po takem svoto blizu 300 forintov in čaka lahko na prihod plašča, če nij uže zgnil.

Z Dunaja 18. aprila. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo bilo je na **Vidnu** v marsikateremu **Slovencu** znanej gostilni „**Zu den drei Engeln**“ zborovanje proti antisemitom, katero nij imelo namen poganjati se za žide, ampak dokazovati, da delalci nečajo biti postreščeki **Schönererja**, ki je zdaj šel ščuvati proti židom v **Nemčijo**. Glavni predmet vseh govorov bil je ta: Mi delalci nijsmo niti za židi, niti proti židom, mi ne poznamo verske razlike, mi se bojujemo le proti glavnemu sovražniku ta je veliki kapital. Da so pa delavci sklicali to zborovanje, temu bil je naslednji povod: **Nemško-nacionalci** **Schönerer**, **Fürnkranz** in **Schöffel** hoteli so pridobiti delavce, delavci naj bi jim bili „infanterija“. Ustanovili so pravo pravcato protisemitsko zvezo, katere družabniki se spoznajo na tem, da nosi vsak pri verižici žepne ure žida na vrviči obešenega. **Nemško-nacionalci** izdajajo v to svrho mnogo novcev in razširjajo ogromno število antisemitskih brošur, agitujejo sploh z vsemi sredstvi za „**Judenhetz**“. In ker jim delavci nečajo sesti na limanice, ker so uvideli to nakano **Schönererjevo**, zato čuli so se pri zborovanji vihariti kliči: **Nieder mit Schönerer! Nieder mit den Deutschnationalen!**

Kako delavski krogi dobro sošijo o **nemško-nacionalcih**, povedal je prav dobro jeden govornikov: „Ti gospodje so denes proti židom, jutri pa zahtevajo, naj žive le **Nemci**, kdor nij **Nemec** naj pogine, — Čeh in **Magjar** bi niti živeti ne smela.“

Delavci nijso za žide, tudi ne proti njim, nikakor pa nečajo podpirati **nemško-nacionalcev**. Znamenito je, da vsi tukajšnji listi, odkar je pričelo

nami nij treba, so tisti, ki govoré v frazah; jeden takšnih me je nekoč strašno mučil . . . Dalje sem to opazil: Ali se ti še spominaš, da se je nedavno govorilo o tistih nekoristnih ljudeh, ki smo jih zvali „ruske **Hamlete**“? Pomisli, takšnih „**Hamletov**“ je tudi v narodu mnogo! — Se ve da v posebnih nuancah . . . Interesantni ti ljudje radi k nam pristopijo, ali tudi tu nič ne koristijo ter vedno tisti „**Hamleti**“ ostanejo. Kaj nam je torej početi? — **Skrivno** tiskarno narediti? — **Kajig** imamo dosti, tudi takšnih, ki svetujejo: „**Prekrižaj** se in vzemi sekiro v roko!“ — Tudi taci, ki kar naravnost velé: „**Vzemi sekiro v roke**.“ — Bi li povesti za narod pisali? — Kdo jih bode tiskal? — Ali kar naravnost vzeli sekiro v roko? — Čemu, s kom in proti komu? — Da bi nas vladni vojaki z vladnimi puškami postrelili? To bi ne bilo nič družega, nego koncentrirani samomor! Rajši se jaz sam ubijem. Vsaj vem, kdaj in kako — in sam si izberem mesto, kamor hočem zadeti.

„Res, ko bi zdaj kje kakšna narodna vojska nastala, jaz bi šel tja, ne koga osvobodit (**Druge** osvobodjati, a naši nijso osvobodjeni!), ne, da bi sam poginil! . . .

„Srečen človek pa je prijatelj **Vazilij** — tega imam v mislih, ki je mene in **Marijano** sprejel v

antisemitsko gibanje, o delavcih jako pohlevno pišejo. Ker je v vsakem uredništvu večina osobja židovska, je to lahko umevno.

Govornikov bilo je vseh petnajst; da se je mnogo prazne slame mlatilo, nij treba še zatrjevati. Zborovanje vršilo se je silno neredno in hrumno. Več osob, ki so bile preglasne in izustile klice, večini nepovoljne, bilo je vrženih na ulice, konečno sprejela se je resolucija proti antisemitom in tako se končala ta prav dunajska „Hetz“.

Domače stvari.

— (Upravni odbor „Narodne tiskarne“) sklenil je v svojej seji 16. t. m. izplačati za l. 1881, kakor za prejšnja leta, na vsako delnico 4 gold. ali na vsak kupon 2 gold., s to spremembo, da se vse to izplača na jedenkrat in sicer počenši od 1. novembra t. l.

— (Vabilo k občnemu zboru „Glasbene Matice“, ki bode dne 20. aprila 1882 ob 6. uri zvečer v čitalničnih prostorih. Program: 1. Ogovor prvosednikov. 2. Poročilo tajnikovo o IX. društvenem letu. 3. Poročilo blagajnikovo o društvenem gospodarenju. 4. Volitev 20 odbornikov, katerih mora najmenj biti 12 v Ljubljani, in mej njimi se zaznamenuje posebe prvosednik in blagajnik. 5. Posamičnih članov nasveti.

— (Umrl) je danes dopoldne v vseh ljubljanskih, posebno pa v narodnih krogih dobro znani Edvard Možek, jedini sin poznatega bogataša. Lehka mu zemljica!

— (Razpisana) je služba tajnika c. kr. kmetijske družbe kranjske z letno plačo 420 gold. Prošnje, v katerih je dokazati strokovno zmožnost, znanje slovenskega jezika v govoru in pisavi in pisarniška vajenost, naj se predlože do 1. junija t. l. pri centralnem odboru kmetijske družbe kranjske.

— (Za „Narodni dom“) nabral je o praznikih pri znancih in prijateljih v Zagrebu gospod Alfred Kaiser 22 gold. 50 kr., katere je izročil „Prvemu klubu za nabiranje prostovoljnih doneskov za „Narodni dom,“ tudi bratovščina sv. Jakoba imenovanemu.

— (Prošnje za ravnopravnost slov. jezika) v šolah in pri sodnijah i. t. d. odposlale sog. Hermanu občine: Radoslavska, Malonedeljska, Moravska in Godemarska.

— (Občine Studenec, Vrbljane, Tomišlje in Loka na Ižanskem) odposlale so po gosp. dr. Vošnjaku prošnje na državni zbor za ravnopravnost slovenskega jezika in prestavo nadsodnije v Ljubljano. Glavna zasluga v tej zadevi gre vrlemu županu na Studenci gosp. Mrkunu.

— (Mráz) v noči mej 11. in 12. t. m. prozročil je veliko škodo. V vinogradih pri Ormoži je polovica pričakovane vina izgubljena. Jednaka so

svoje stanovanje. — On je naš človek, a vender miren in hladnokrven. Vsakemu drugemu človeku bi to očital, le njemu tega ne morem. To je jasen dokaz, da je pri našej „stvari“ vse odvisno od značaja posameznih osob. Ta Vazilij je takšnega značaja, da bi se ne spremenil, ko bi ga z iglami zbadal; in to je prav. On je često pri meni in Marijani. A jedno še zanimljivo: jaz ljubim njo in ona mene (v mislih vidim, kako se smeješ, ali to je resnica!) in vender nama pomanjkuje gradiva za razgovor. S tem Vazilijem se pa prepira in ga posluša in se razgovarja z njim. — Jaz nisem ljubosumen; on jej misli celo, kje, ne vem, preskrbeti nekako službo, vsaj prosila ga je zato — a vender mi je hudo, če ja tako vidim. In pomisli še to: samo besedico mi je črhnila in ona je pripravljena se z menoj poročiti — in pop Sosim bi nastopil: „Veseli se, Jezajas!“ in tako dalje. A zatagadelj ne bi meni srce zadovoljno bilo in nič bi se ne izpremenilo. Kamor se jaz obrnem, povsod zadenem ob zapreke! Tudi jaz bi lahko tako dejal kot bivši najin sosed, pijani krojač, kadar je govoril o svojej ženi: „Življenje porezalo mi je perutnice.“

„Toda, meni pravi neko čuvstvo, da dolgo ne bode to trajalo, da se bode izpremenilo vse“

„Nijsem li jaz sam vedno zahteval in dokazo-

poročila iz Rogatca. Pri Mariboru poškodovani so osobito visoko ležeči vinogradi.

— (Masten led.) Pri Brežicah se je videlo na Velikonočno nedeljo, kakor da je Sava polna ledenih ploč. Ko se je pa pogledalo bolj natanko, videlo se je, da prinaša voda na površji velike mastne „cinke“; bilo je to olje iz oljne tovarne pri Zalogu, ki je pogorela na veliko soboto dopoldne. Veliko tega olja so nalovili, za kola mazati bode prav dobro. Iz tega dogodka bi se lahko izračunilo, koliko ur potrebuje voda od Zaloga do Brežic.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 19. aprila. Iz gotovega vira vam poročam, da bode g. minister Pražak v malo dneh izdal ukaz za vse sodnije graške in tržaške deželne nadsodnije, da morajo sprejeti vse v slovenskem jeziku pisane vloge ter jih slovenski rešiti. Sploh se imajo sodnije ravnati po uže obstoječih ukazih in za Slovence slovenski uradovati.

Vabilo na naročbo.

V kratkem izide v 2000 iztisih „Slovnica jezika bugarskog“ priredjena za Hrvate in Slovence . . . Cena 2 franka ali 80 kr. a. v.

Ker se je knjiga tiskala v Sofiji (Sredci) in mej Avstrijo in Bolgarsko nij poštnege dogovora glede nakaznic in poštnege povzetja, prosim slovenske rodoljube, ki žele imeti to slovnico, da mi dopišljejo 80 kr. (in 10. kr. za poštino knjige) po pošti.

Zaradi lažjega in prikladnejega pošiljanja opozarjam čestito občinstvo slovensko, da je najbolje, ako se jih pet ali deset združi in pošlje vkupe novce. Prosim samo za točen imenik, naznačenje bivališča, ker bodem knjigo poslal vsakemu pojedincu načinom, katerim se navadno pošiljajo novine.

Sofija početkom aprila 1882.

Fran Kučinić,

Rue Banja-Baši, maison d'

Avram Davidov, parterre

Sofija, Bulgarie.

Razne vesti.

* (Pogorel) je v Kostnici 5. t. m. zgodovinsko znamenit stolp, takozvani „Paulus-Thurm“, v katerem je bil Hijeronim Praški zaprt od majnika 1415 do majnika 1416. Stara stavba je zdaj rabila nekej pivovarni za magazin.

* (Samokolnica grškega kralja.) Jutri prično se dela, da se prekoplje ožina (medmorje) pri Korintu. Pri tej slovesnosti bode kralj sam navzočen, bode prvi zasadil lopato ter nekoliko izgrebene prsti odpeljal na samokolnici, katera se je izdelala pri nekem mizarji v Pešti. Ta samokolnica izdelana je v grškem slogu, z arabeskami bogato okinčana in vsa izdelana iz mahagonijevega lesa.

val, da je treba „začeti“? — No, zdaj se začinja! — „Ne spominam se, sem ti li poročal o nekem drugem znanci, črnookem sorodniku Sipjaginovem. Ta je sposoben, kaj prirediti!

„Uže sem hotel završiti svoje pismo, kar mi pride na pamet napisati ti nekoliko verzov. Marijani jih ne bodem čital — poetične moje poskušnje jej ne dopadajo Ti jih časih hvališ in, kar je glavna stvar, o njih nikomur ne pripoveduješ. Jedna prikazen v Rusiji me je zelo pretresla“

„Oprosti mi, žalostnega pisma ti nijsem hotel poslati, a zdaj vem, da se bodeš smijal — gotovo bodeš opazil, kako slabo razpoložen sem bil, ko sem te vrste pisal! Kdaj ti bodem prihodnji list poslal in bodem ti ga li? Kar se mi pa tudi pripeti, o tem sem preverjen: Ti ne bodeš pozabil zvestega svojega prijatelja

A. N — a.

P. S. Da, naš narod spi Samo to vem, kadar se bode prebudil, ne bode takšen, kakor si ga mislimo mi“

Ko je Neždanov to slednjo vrsto zapisal, vrgel je pero v stran in rekel sam sebi: „Zdaj pa spat, da vso to poetično nezmisel pozabim.“ Vlegel se je v posteljo, a spanje mu dolgo nij zatislilo trudnih oči.

(Dalje prihodnjič.)

* (Žalovanje na državne troške.) Mej stara zla v Washingtonu — piše Philad. Demokrat — spada tudi ta, da so pri javnih svečanostih, pri katerih sodeluje kongres, dovoljene članom razne svote za njih osobne potrebe. Vrlo neugodno prime človeka, da so pri pogrebu umorjenega predsednika Garfielda zaračunjeni tako frivolni troški. Mej troški za pogreb nahaja se tudi 1700 dolarjev za šampanjec, žganje in smodke, 1200 dolarjev za bele rokavice itd. Razen tega pa še več enakih računov, ki vsi kažejo, da se je veliko ljudij hotelo okoristiti kolikor mogoče pri tej narodnej nesreči.

* (Muhostrelec.) V Berlinu bode v kratkem sportna-razstava, h kateri pričakujejo znamenitega strelca iz Amerike, nekega Robinsona, kateri strelja le muhe. Z jako nežno sestavljenim samokresom — krogla je gorščino zrno — zadene vsako muho, sedečo ali letečo. V Cincinnati je staremu gospodu, katerega je ravno sladek spanček prevzel, na 13 korakov daleč zaporedoma 27 muh postrelil raz nosa, — a stari gospod se niti prebudil nij. Vseh 27 muh bilo je zadetih na glavo. Kdor tega ne veruje, naj gre sam gledat.

Darila za „Narodni dom“.

Prenesek	1066	gld. 44	kr.
Iz pušice pri banki „Slaviji“	1	90	„
Iz pušice v kavarni „Merkur“	22	20	„
Sokolova strelna družba	7	58	„
Na dan volilne zmage v čitalnični gostilni nabranih	41	—	„
Neimenovan v Mariboru	20	—	„
Sv. J. iz Rateč privkrat	3	—	„
V Trebnjem daroval je:			
G. Ljudevit Golja, c. kr. okr. sodnik	5	gld. —	kr.
G. Josip Kozina, c. kr. pristav	2	—	„
G. Karlin, župnik v Dobrničah	2	—	„
G. Kurent, kaplan	2	—	„
G. V. Kmet, učitelj pri sv. Lovrenci	1	—	„
G. Julij Treo, graščak v Malej vasi	1	—	„
G. J. Tomšič, učitelj v pokoji v Dobrničah	1	—	„
G. Bog. Helmich, poštni upravnik	1	—	„
G. Ljudevit Vašič, okr. zdravnik	2	—	„
G. Alojzij Jerše, nadučitelj	1	—	„
G. Ant. Vrančič, učitelj	1	—	„
G. Anton Binder, trg. namestnik	1	—	„
Vkup	20	—	„
Pri jour fixu dne 15. aprila	5	20	„
G. Šimen Robič, župnik na Šentjurskej gori	2	—	„
Bralno društvo v Sodražici	19	—	„
Vesela družba Tolmincev v krčmi pri pošti v Volčah	2	62	„
Duhovščina dekanijske župnije Komenske Pododbor v Šiški nabral:			
G. C. Mayr	2	—	„
G. B. Marolt	1	—	„
Rodbina Košenina	1	—	„
Neimenovan	2	—	„
V pušici pri Ančniku	16	37	„
V pušici pri Matjanu na Rožniku	11	—	„
V pušici pri Žibertu v Gorenjej Šiški	7	20	„
V pušici pri Žibertu v Spodnjej Šiški	—	14	„
Dominoklub pri g. Fr. Štrukliji v Spodnjej Šiški	3	34	„
Vkup	44	5	„
G. Jakob Kočever, mag. farmacije v Velikovci	3	—	„
G. Josip Šmet, dekan v Velikovci	2	—	„
G. Josip Messner, adv. koncipijent (kateri se je zavezal, vsak mesec plačati po jeden forint)	1	—	„
Vkupe	1271	gld. 99	kr.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo pretečeni teden precej nizko in sploh za 4.91 mm. nižje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 730.39 mm. in je bilo vsak dan podnormalno. Z ozirom na povprečno število vsega tedna je bilo stanje v ponedeljek, sredo, četrtek in petek nadnormalno; v torek, soboto in nedeljo pa podnormalno. Najvišje srednje stanje, za 4.11 mm. nad normalom, je imel četrtek; najnižje, za 3.65 mm. pod normalom, sobota; največji razloček v srednjem stanju znaša torej 7.79 mm. Najvišje v vsem tednu sploh, 736.80 mm. visoko, je stal barometer v četrtek zjutraj; najnižje, 725.83 mm. visoko, v nedeljo zjutraj; razloček mej maksimum in minimum barometrova stanja sploh znaša torej 10.97 mm. Največji razloček v stanju jednega dne, za 3.87 mm., je imel četrtek; najmanjši, za 0.72 mm., ponedeljek.

Termometer: Srednja temperatura vsega tedna je znašala 6.6° C., to je za 2.5° C. pod normalom in je bila v petek, soboto in nedeljo nadnormalna, v ponedeljek, torek, sredo in četrtek pa podnormalna. Najnižjo srednjo temperaturo 11.1° C. je imela nedelja, najnižjo + 2.3° C. ponedeljek; največji razloček v srednjem stanju znaša torej 8.8° C. — Največja temperatura vsega tedna sploh + 16.1° C. je bila v nedeljo opoldne, najnižja — 1.4° C. v sredo zjutraj, največji razloček v stanju sploh znaša torej 17.5° C. Temperatura je bila samo dvakrat negativna. Največji razloček v temperaturi jednega dne za 14.2° C. je imel četrtek; naj-

manjši za 1° C. ponedeljek; temperatura je bila tedaj precej nejehtna.

Vetrovi pretečenega tedna so bili večinoma slabotni; prevladovali so sploh južni in vzhodni vetrovi nad severnimi in zahodnimi; z največjimi, namreč s 47-50 %, je bil zastopan „jugozahod“, s 24 % „vzhod“, s 14 % „brezvetrije“, z 9-5 % „gorenjec“, s 5 % „burja“.

Nebo je bilo vsled nizkega stanja barometrovega večinoma, s 57 %, oblačno, z 28-50 % jasno, s 14-50 % pa deloma jasno in deloma oblačno.

Vreme: Pretečeni teden je imel dva deževna dneva, namreč soboto in ponedeljek, z 29-00 mm., oziroma 8-50 mm. dežja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 19. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	9	10
Rež,	6	1
Ječmen	5	20
Oves,	3	74
Ajda,	4	87
Proso,	5	20
Koruza,	6	20
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	1	9
Mast,	—	84
Špeh frišen	—	74
„povojen,	—	78
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	52
Svinjsko	—	62
Koštunovo	—	30
Kokoš	—	35
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	50
Slama,	1	78
Drva trda, 4 kv. metre	5	80
„ mehka, „	4	20

Dunajska borza

dné 19. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	76 gld.	55	kr.
Enotni državni dolg v srebru	77	35	„
Zlata renta	94	45	„
1860 državno posojilo	130	—	„
Akcije narodne banke	828	—	„
Kreditne akcije	344	50	„
London	120	05	„
Srebro	—	—	„

Umrli so v Ljubljani:

16. aprila: Marija Friš, postiljonova vdova, 60 let, Gradišče št. 5, za sprijenjem drobu. — Alojzija pl. Beck, šivilja, 69 let, Mestni trg št. 3, za oslabenjem pluć.

17. aprila: Šolastika Marija Glaser, usmiljena sestra, 26 let, Poljanska cesta št. 30, za jetiko.

Tujci:

18. aprila.

Pri **Slonu**: Vester iz Otalež. — Demelio, Müller, Steher, Serra iz Trsta. — Knoblauch, Vodničar z Dunaja. — Freiherr pl. Ringhoffer iz Smihova. — Koren iz Planine.
Pri **Malič**: Bernert, Esinger, Blau, Girschler, Poljak z Dunaja. — Heinrich iz Grada. — Ortner iz Frankobroda.

Grand Theatre mecanique.

Arena na cesarja Frana Josipa trgu.

V četrtek dné 20. aprila

dve predstavi.

Začetek prve ob 4 1/2. uri popoldne, druge ob 7 1/2. uri zvečer.
(Pri popoldnanski predstavi se ne bode streljalo.)

Program: Se jedenkrat požar v Moskvi.

V petek nij nobene predstave. — V soboto in nedeljo nov program.

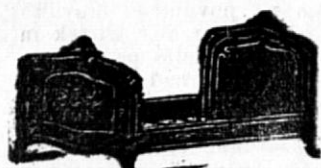
Spoštovanjem

Fr. Gierke.

(250)

Velike izgube,

katere je velika londonska tovarna za železno hišno opravo
Codderidge Brothers and Comp.

(Postelje so blizu take, kakor ta podoba.)

1750 finih železnih, zelo lepih, lakiranih umivalnih miz velike trpežnosti, jedna po gld. 6.— (prej gld. 24.—).

1449 zelo masivnih, lepo bronsiranih, s 6 držaji, obešalnikov za obleko, a gld. 8.— (prej gld. 32.—).

1850 zelo lepo dvobarveno kostanjasto lakiranih, 130 cm. dolgih in 60 cm. širokih pol kositrenih postelj za otroke z zelo finimi zelenimi svilenimi mrežami, jedna po gld. 13.— (prej gld. 40.—).

Pismena naročila izvršujem tudi po jedino v izvrstnih eksemplarjih proti poštni nakaznici.

F. BUGANYI,

ekspozitna hiša, Landstrasse, Löwengasse, Wien.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Napol.	9	52
C. kr. cekini.	5	63
Državne marke	58	75
4%, državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864	100	172
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	60
Ogrska zlata renta 6%	119	80
„ 4%	89	90
„ papirna renta 5%	88	45
5%, štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	136
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	—

Iščejo se

vešči potovalci,

kateri so veščani v priv. poslovi, da prodajajo **šivalne stroje** jedne najslavnejših fabrik.

Kompetenti, ki so v tem poslu že delovali, imajo prednost. Ponudbe naj se takoj pošljejo pod: **S. M. C. 100** poste restante **Trst.** (251—1)

Oznanilo.

Podpisano vodstvo s tem javlja, da se hranilnica mesta Kočevje odpre

dné 11. maja 1882.

Uradni dnevi, v kojih se vloge proti 4 proc. sprejemljejo in posojila na posestva proti pupilarnej gotovosti ali proti zastavnemu poroštvo na 6 proc. obresti dovoljujejo, so vsak četrtek v tednu, in če bi slučajno na ta dan spadal praznik v mestu Kočevju, naslednji petek dopoludné od 9. do 12. ure.

V Kočevju dne 4. aprila 1882. (248)

Vodstvo hranilnice mesta Kočevje.

Ostir se išče

za gostilno ne daleč od Ljubljane. — Natančno se izve v **Novih ulicah št. 5, I. nadstropje.** (249—1)

Kmetska hiša,

prilpavna za **gostilno** in **kramarijo**, posebno, ker zdanji Podbrežki gostilničar zavoljo dacarskih sitnostij misli popolnoma opustiti vinotoč, se daje v **najem ali prod.** Več o tem pove **A. Pavlin**, Podbrežje na Gorenjskem. (339—2)

2000 do 3000 goldinarjev

se proti 6—7% na posestvo brez dolgov v okolici Ljubljane na I. mesto vzame na posodo. — Kje, pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (240—2)

EPILEPSIJO

(božjast) **ozdravi indijski zeliški sok**, ki se kot posebnost, da kot jedino sredstvo z najboljšim vspehom rabi zoper božjast. (218—27)

Božjastni se hitro in srečno ozdravi, ako štirikrat ali petkrat na dan tega soka po 15 kapljic na sladkorji zavžije. Celo najstarejša in najzlobnejša bolezen se ublaži in naposled popolnem odpravi.

Dobiva se **flacon** po 20 kr. v skoraj vseh lekarnah Avstro-Ogerske, a v **Ljubljani** ima ta sok lekarnar **g. Julij pl. Trnkóczy**, v **Jičinu** pa prirejevatelj **Rudolf Stahl**, emer. lekarnar.

S pošto se menj kot 2 flacona ne pošilja.

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet,

pomagajo takoj, če ima človek krč v želodeci, migrēno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v pr. ih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kisline. Davici in tifusu vzamejo vso zlobnost in vročino, če se zavživajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar **g. J. Svoboda** v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247—83)

Oglas.

Po **znižanej ceni**

se dobivajo (247—1)

Slomšekovi zbrani spisi

pri g. izdatelju **Mih. Lendovšek-u** v **Ptaju** (Pettau) in sicer: **I. Pesni** po 50 kr., **II. Basni** in **III. Životopisi** pa po 70 kr.

Pri istem oddajejo se tudi

Val. Orožnovi spisi,

po 40 kr. broš. izvod.

Obče priznan kot jako izvrstno izdelan

portret

dr. J. Bleiweisa vit. Trsteniškega

je ravnokar izšel. V originalu naslikal in v oljnato barvenem tisku izvrstno izvršila sta ga c. kr. dvorna tiskarna in artistični zavod g. Reiffensteina na Dunaji. Velja pa

Podoba v oljnato barvenem tisku 63^{cm} široka, 79^{cm} visoka, nerazpeta gld. 3.

Podoba na platnu razpeta v 10^{cm} širokem baroque okviru gl. 6:50.

Podoba na platnu razpeta v 13^{cm} širokem baroque okviru gl. 8. dalje v velikosti 55—68^{cm}.

Podoba v oljnato barvenem tisku z 10^{cm} širokim baroque okvirom gl. 5.80.

Čistega dohodka teh podob namenjena je polovica za „Narodni dom“ in polovica za zidanje cerkve srca Jezusovega.

Z odličnim spoštovanjem

F. Kolman,

(199—6)

zaloga stekla in porcelana v Ljubljani.

Pogrebna ustanov

Frana Doberleta v Ljubljani

priporoča svoje takozvane

imitirane rakve od kovin.

Izdelane so iz lesa v jako lepe obliki in solidno, **slilone** so po metaličnej barvi z bogatimokusnim lišpom od brona **pravih rakvam od kovin** popolnem in so **ravno tako cene, kakor do zdaj navadnje lesene rakve.**

Na telegrafično naročilo z naznanjeno dolgotno mero pošiljajo se takoj na vse železniške postaje.

Ustanov deva **na prost oder in pokopava**, ono tudi oskrbi **sijajno dekoriranje in pogrebe** v in zunaj Ljubljane, kakor tudi oskrbljuje **vence in trakove z napisi**, naposled tudi **transport mrličev** na vse kraje to- in inozemstva in se priporoča v ceno oskrbovanje. (701—20)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.